

POSTANOWIENIE

Dnia 16 października 2014 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Violetta Osińska

Sędziowie: SO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

SO Sławomir Krajewski

po rozpoznaniu w dniu 15 października 2014 roku w Szczecinie na posiedzeniu niejawnym

w sprawie z wniosku (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej w W.

o nadanie klauzuli wykonalności

z udziałem dłużnika **E. K.**

na skutek na zażalenia wierzyciela na postanowienie Sądu Rejonowego w Gryficach z dnia 30 lipca 2014 r. w sprawie o sygn. akt. I Co 425/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy w Gryficach nadał klauzulę wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu przez wierzyciela (...) Bank (...) Spółkę Akcyjną w W. w dniu 28.04.2014 r. przeciwko dłużniczce E. K., z którego wynika obowiązek świadczenia na rzecz wierzyciela kwoty 6408,34 zł z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwoty 6135,34 zł od dnia 28.03.2014 r. do dnia zapłaty i nie więcej niż do kwoty 150 000 zł (pkt I); zasądził od dłużniczki na rzecz wierzyciela kwotę 127 zł tytułem kosztów postępowania (pkt II); oddalił wniosek w pozostałym zakresie (pkt III).

W uzasadnieniu Sąd wskazał, iż wierzyciel złożył wniosek o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu wystawionemu na podstawie art. 96 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. prawo bankowe i zasądzenie kosztów postępowania. Z dokumentu bte wynika, iż należność wnioskodawcy jest wymagalna i powstała z tytułu umowy o kredyt dostępny zawartej w dniu 05.08.2008 r., którą dłużniczka E. K. zawarła bezpośrednio z (...) SA Spółką Akcyjną Oddział w (...) z siedzibą w W., w której prawa w drodze sukcesji uniwersalnej wstąpił (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W., zaś dnia 31 grudnia 2012 r. na skutek połączenia spółek kapitałowych przeprowadzony w trybie art. 492 § 1 pkt 1 ksh (...) Bank (...) Spółka Akcyjna w W. wstąpiła w ogół praw i obowiązków (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W..

Dalej Sąd I instancji podkreślił, iż wnioskodawca wystawił banków tytuł egzekucyjny, w którym oprócz roszczenia głównego zawarł roszczenie o należności uboczne, w tym m.in. odsetki umowne w kwotę 600,26 zł. Sąd nie uwzględnił żądania wnioskodawcy w zakresie skapitalizowanych odsetek, z uwagi na to, iż wierzyciel w treści tytułu nie zawarł stóp procentowych i nie wskazał kwoty, od której przedmiotowe odsetki zostały naliczone - nawet poprzez jej dookreslenie.

Sąd I instancji podkreślił, że jeżeli treść bankowego tytułu egzekucyjnego oraz innych dokumentów składanych przez bank nie czyni zadość przesłankom wynikającym z analizowanych przepisów prawa bankowego, co w niniejszej

sprawie zostało wykazane, to brak jest podstaw do uwzględnienia wniosku w całości, czemu Sąd dał wyraz w punkcie III postanowienia

Zażalenie na powyższe postanowienie wywiódł wierzyciel zaskarżając je w całości i zarzucając:

- naruszenie prawa procesowego, a to art. 786² k.p.c. poprzez przekroczenie przez Sąd kognicji w postępowaniu klauzulowym wyrażające się w dokonaniu merytorycznej oceny roszczeń poprzez badanie wysokości roszczeń dochodzonych przez Wierzyciela,
- naruszenie prawa materialnego, a to art. 96 § 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Prawo bankowe poprzez błędną interpretację powyższego przepisu wyrażającą się w uznaniu, że złożony w niniejszej sprawie bankowy tytuł egzekucyjny nie spełnia wszystkich wymogów formalnych przewidzianych przez w/w przepis,
- prawa procesowego, a to art. 786² § 1 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie i oddalenie wniosku o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu podczas gdy w sprawie zachodziły wszelkie niezbędne przesłanki do jego uwzględnienia wynikające z przepisów Prawa bankowego.

Na podstawie art. 398²² § 1 k.p.c., wskazując na powyższe zarzuty wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu w całości; uwzględnienie kosztów postępowania, w tym zastępstwa procesowego według norm przepisanych jako kosztów procesu.

W uzasadnieniu skarżący podkreślił, iż w postępowaniu klauzulowym o nadanie klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sąd nie jest uprawniony do merytorycznego badania treści bankowego tytułu egzekucyjnego, a tym samym do weryfikowania poprawności obliczeń dokonanych przez wierzyciela. Postępowanie to jest postępowaniem formalnym, w którym sąd bada tylko istnienie przesłanek formalnych wskazane w art. 96 prawa bankowego oraz w art. 786² § 1 k.p.c. i w tym zakresie orzeka o nadaniu lub odmowie nadania klauzuli wykonalności bankowemu tytułowi egzekucyjnemu. Sąd w postępowaniu klauzulowym nie powinien badać zasadności wymagalności roszczenia objętego bankowym tytułem egzekucyjnym. Sąd w postępowaniu klauzulowym nie jest uprawniony do merytorycznego badania podstaw wystawienia i wysokości roszczeń wskazanych w bankowym tytule egzekucyjnym. Badając czy bankowy tytuł egzekucyjny odpowiada wymaganiom formalnym ustawy Sąd nie dokonuje merytorycznej oceny roszczeń, tymczasem w niniejszej sprawie zdaniem wierzyciela miało to miejsce. Nadto oczywiste jest, że dłużnikowi przysługują środki zaskarżenia wydanego postanowienia przewidziane przez kodeks postępowania cywilnego i dopiero wtedy możliwe jest merytoryczne rozpoznawanie sprawy.

Skarżący podkreślił, iż nie ulega wątpliwości że kwota należności głównej wraz z prawidłowo wskazanymi odsetkami określa wysokość zobowiązań dłużnika. W tym zakresie wskazanie wysokości zobowiązania dłużnika w bankowym tytule egzekucyjnym spełnia wymogi art. 96 ust 2 Prawa bankowego. Na kwotę 7 008,60 zł składa się kwota kapitału oraz skapitalizowane odsetki umowne automatycznie przez wewnętrzny system wierzyciela do dnia wypowiedzenia umowy dłużnikowi. Wierzyciel zatem prawidłowo określił kwotę należności głównej W bankowym tytule egzekucyjnym przedłożonym w niniejszej sprawie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (tekst jednolity z 2002 r., Nr 72, poz. 665 ze zm.) w bankowym tytule egzekucyjnym należy oznaczyć bank, który go wystawił i na rzecz którego egzekucja ma być prowadzona, dłużnika zobowiązanego do zapłaty, wysokość zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności, datę wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego, jak również oznaczenie czynności bankowej, z której wynikają dochodzone roszczenia oraz wzmiankę o wymagalności dochodzonego roszczenia. Bankowy tytuł

egzekucyjny należy opatrzyć pieczęcią banku wystawiającego tytuł oraz podpisami osób uprawnionych do działania w imieniu banku.

Z kolei przepis art. 97 ust. 1 w/w ustawy stanowi, iż bankowy tytuł egzekucyjny może być podstawą egzekucji prowadzonej według przepisów kpc po nadaniu mu przez Sąd klauzuli wykonalności wyłącznie przeciwko osobie, która bezpośrednio z bankiem dokonywała czynności bankowej albo jest dłużnikiem banku z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z czynności bankowej i złożyła pisemne oświadczenie o poddaniu się egzekucji oraz gdy roszczenie objęte tytułem wynika bezpośrednio z tej czynności bankowej lub jej zabezpieczenia.

Postępowanie o nadanie bankowemu tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności ma charakter postępowania uproszczonego i formalnego, w którym, Sąd w zasadzie nie bada zarzutów merytorycznych, ograniczając się ewentualnie do zarzutów dotyczących zakresu kognicji Sądu (art. 788, 1047 § 2 kpc). Przepis art. 786² kpc, obliguje Sąd do zbadania w postępowaniu tym, po pierwsze czy dłużnik poddał się egzekucji oraz czy roszczenie objęte tytułem wynika z czynności bankowej, jak również czy dłużnik dokonał tej czynności bezpośrednio z bankiem oraz ewentualnie czy roszczenie wynika z zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z tej czynności. Tym samym bada czy wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego odbyło się zgodnie z przepisami art. 96-98 Prawa bankowego.

Poza tym wskazać należy, iż bankowe tytuły egzekucyjne korzystają z uprzywilejowanej formy uzyskania przymiotu tytułu egzekucyjnego, stąd też winny być one wystawione w sposób niezwykle precyzyjny a ponadto winny być dołączone go niego wszelkie dokumenty, które ponad wszelką wątpliwość wykażą tak zakres zobowiązania, jak i osobę dłużnika i wierzyciela.

Tymczasem z akt niniejszej sprawy wynika, iż wierzyciel w bankowym tytule egzekucyjnym z dnia 28 kwietnia 2014 r. w pkt 2 dotyczącym odsetek umownych nie wskazał ani ich wysokości ani należności od której zostały naliczone, a zatem w tym zakresie bankowy tytuł egzekucyjny nie jest precyzyjny. Jak wspomniano powyżej przepis 96 ust. 2 ustawy wymaga oznaczenia w bankowym tytule egzekucyjnym wysokości zobowiązań dłużnika wraz z odsetkami i terminami ich płatności. Za Sądem Najwyższym (uchwała z dnia(...)) przyjęć należy, że regulacja wskazana w tym przepisie odnosi się do wszystkich rodzajów odsetek, które w ogóle mogą być umieszczone w bankowym tytule egzekucyjnym. Wymagane jest, więc nie tylko określenie zadłużenia dłużnika od strony strukturalnej (zadłużenie główne, zadłużenie uboczne), ale także- wskazanie „wysokości” (rozmiarów) tego zadłużenia w odniesieniu do długu głównego i należności pozostałych- w tym roszczeń o zapłatę odsetek za opóźnienie. Innymi słowy, umieszczone w bankowym tytule egzekucyjnym odsetki za opóźnienie powinny być odpowiednio wyodrębnione z innych pozycji składających się na dług i jednocześnie odpowiednio określone, co do wysokości. Określenie wysokości odsetek za opóźnienie możliwe jest wówczas, gdy wskazana została kwota stanowiąca podstawę do ich obliczenia, podano precyzyjnie stopę procentową oraz okres obliczenia odsetek (okres opóźnienia dłużnika). Tylko w ten sposób dłużnik może uzyskać pełną możliwość zweryfikowania swojego zadłużenia ujętego w bankowym tytule egzekucyjnym.

Skoro w bankowym tytule egzekucyjnym w zakresie żądania odsetek umownych brak jest tych wszystkich elementów, to wniosek w tym zakresie słusznie podlegał oddaleniu. Ocena powyższego wbrew stanowisku skarżącego mieści się w kognicji Sądu nadającego klauzulę wykonalności w trybie art. 786² § 1 k.p.c.

Mając na uwadze powyższe na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. należało orzec jak w sentencji.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

(...)